

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

Мін'юст

вул. Архітектора Городецького, 13, м. Київ, 01001

тел.: (044) 364-23-93, факс: (044) 271-17-83

E-mail: callcentre@minjust.gov.ua,

themis@minjust.gov.ua,

Web: <http://www.minjust.gov.ua>,

код згідно з ЄДРПОУ 00015622

Голові Комітету
Верховної Ради України
з питань правоохоронної
діяльності
Сергію ІОНУШАСУ

Шановний Сергію Костянтиновичу!

Міністерство юстиції України відповідно до Вашого листа від 20.03.2023 № 04-27/3-2023/56902 опрацювало проєкт Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за порушення законодавства про захист прав споживачів» (реєстр. № 9095 від 13.03.2023) (далі – проєкт Закону) і в межах компетенції повідомляє таке.

1. Пунктом 2 розділу I проєкту Закону пропонується положення Кримінального кодексу України (далі – КК) доповнити статтею 184¹ та встановити кримінальну відповідальність за надання виробниками або особами, які здійснюють підприємницьку діяльність у сферах торгівлі та громадського харчування, недостовірної інформації про продукцію, вживання якої заподіяло шкоду здоров'ю споживачів, у виді штрафу від трьох тисяч до восьми тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

За діяння, передбачене частиною першою цієї статті, якщо воно призвело до загибелі людей чи інших тяжких наслідків, у виді позбавлення волі на строк від трьох до восьми років.

Водночас положеннями чинної статті 227 КК передбачено кримінальну відповідальність за умисне введення в обіг (випуск на ринок України) небезпечної продукції, тобто такої продукції, що не відповідає вимогам щодо безпечності продукції, встановленим нормативно-правовими актами, якщо такі дії вчинені у великих розмірах.

Приміткою до цієї статті встановлено, що під введенням в обіг (випуском на ринок України) небезпечної продукції, вчиненим у великих розмірах, слід

СЕД АСКОД

Міністерство юстиції України

№ 43145/3565-1-23/11.1.2 від 07.04.2023

Підписувач Малюська Денис Леонітович

Сертифікат 3ED5083160DBC59B04000000E04446007171D100

Дійсний з 20.02.2023 12:20:56 по 20.02.2024 12:20:56

вважати введення в обіг продукції, загальна вартість якої перевищує п'ятсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Враховуючи зазначене, вважаємо, що для врегулювання зазначеного питання відповідні зміни мають бути реалізовані не шляхом доповнення КК новою статтею, а шляхом внесення змін до статті 227 КК, положеннями якої передбачено порядок здійснення господарської діяльності в частині унеможливлення випуску на ринок України небезпечної продукції, а додатковими об'єктами є право споживача на безпеку продукції, життя і здоров'я людини, довкілля, власність.

Діяння, передбачене статтею 184¹ КК в редакції проєкту Закону, характеризується умисною або необережною формою вини.

Частиною другою статті 119 КК встановлено кримінальну відповідальність за вбивство двох або більше осіб, *вчинене через необережність*, та карається покаранням у виді позбавлення волі на строк від п'яти до восьми років.

З огляду на викладене санкція частини другої статті 184¹ КК в редакції проєкту Закону потребує перегляду з метою узгодження з санкціями статей КК, які мають схожі ознаки об'єктивної сторони складу злочину.

2. Підпунктом 2 пункту 2 розділу II «Прикінцеві положення» проєкту Закону пропонується внести зміни до статті 2 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», передбачивши, що *дія цього Закону не поширюється на відносини, що виникають під час здійснення заходів валютного нагляду, податкового контролю, митного контролю, державного експортного контролю (крім здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням суб'єктами космічної діяльності України приватної форми власності законодавства про космічну діяльність в Україні), контролю за дотриманням бюджетного законодавства, державного нагляду на ринках фінансових послуг, державного контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції, державного нагляду (контролю) в галузі телебачення і радіомовлення, державного нагляду (контролю) за дотриманням суб'єктами господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, законодавства у сферах енергетики та комунальних послуг, державного ринкового нагляду та контролю нехарчової продукції, державного нагляду (контролю) у сфері захисту прав споживачів, державного нагляду (контролю) за дотриманням суб'єктами господарювання, що провадять діяльність у сфері автомобільного транспорту, під час рейдових перевірок (перевірок на дорозі), що проводяться з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про автомобільний транспорт», державного нагляду за дотриманням вимог безпеки використання ядерної енергії, державного нагляду (контролю) у сфері безпеки торговельного мореплавства і судноплавства на внутрішніх водних шляхах (у частині нагляду (контролю) за суднами).*

При цьому *центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за дотриманням законодавства про захист прав споживачів та його територіальні органи зобов'язані забезпечити дотримання з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про захист прав споживачів», виключно вимог частин першої, четвертої, шостої – сьомої, абзацу другого частини десятої, частин дванадцятої – чотирнадцятої статті 4, частин першої (крім вимоги щодо отримання погодження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у відповідній сфері державного нагляду (контролю), або відповідного державного колегіального органу на проведення позапланового заходу) та третьої статті 6, частин першої – четвертої, шостої, восьмої – десятої статті 7, частин першої та другої статті 12, статей 13–18, 20, 21 цього Закону.*

Тобто проєкт Закону визначає, що на відносини, які виникають під час здійснення заходів державного нагляду (контролю) у сфері захисту прав споживачів не поширюється Закон України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», встановлюючи водночас обов'язок щодо забезпечення дотримання певних норм Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» під час здійснення заходів державного нагляду (контролю) у сфері захисту прав споживачів.

У зв'язку із зазначеним зауважуємо, що пропонувані положення проєкту Закону містять суперечності логічного плану щодо обов'язку застосування певних норм Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» при констатації факту непоширення сфери дії цього Закону на відповідні відносини.

3. Пунктом 3 розділу II «Прикінцеві положення» проєкту Закону пропонується встановити, що на час дії правового режиму воєнного стану в Україні *суми штрафів, стягнених за порушення прав споживачів, зараховуються до державного бюджету та спрямовуються виключно на потреби Збройних Сил України за бюджетною програмою «Забезпечення діяльності Збройних Сил України, підготовка кадрів і військ, медичне забезпечення особового складу, ветеранів військової служби та членів їхніх сімей, ветеранів війни» (КПКВК 2101020).*

Пунктом 1 розділу II «Прикінцеві положення» проєкту Закону визначено, що цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Правові засади функціонування бюджетної системи України, її принципи, основи бюджетного процесу і міжбюджетних відносин та відповідальність за порушення бюджетного законодавства визначаються Бюджетним кодексом України (далі – Кодекс).

Відповідно до частин першої та п'ятої статті 13 Кодексу бюджет може складатися із загального та спеціального фондів.

Розподіл бюджету на загальний та спеціальний фонди, їх складові частини визначаються виключно цим Кодексом та законом про Державний бюджет України.

Склад доходів Державного бюджету України визначено статтею 29 Кодексу.

Пунктом 23 частини другої статті 29 Кодексу передбачено, що до доходів загального фонду Державного бюджету України належать кошти від санкцій (штрафи, пеня тощо), що застосовуються відповідно до закону (крім штрафів, визначених пунктами 6³, 6⁴, 6⁹ і 13⁵ частини третьої цієї статті, пунктами 37–39 частини першої статті 64, пунктом 13 частини першої статті 64¹ та пунктами 26 і 27 частини першої статті 66 цього Кодексу).

Згідно з частиною другою статті 4 Кодексу бюджетна система України і Державний бюджет України встановлюються виключно цим Кодексом та законом про Державний бюджет України.

Якщо іншим нормативно-правовим актом бюджетні відносини визначаються інакше, ніж у цьому Кодексі, застосовуються відповідні норми цього Кодексу.

Крім того, зауважуємо, що для вироблення остаточної позиції щодо поданого проекту Закону слід враховувати позицію Міністерства фінансів України та Міністерства економіки України.

З повагою

Міністр

Денис МАЛЮСЬКА